

РЕШЕНИЕ НА ПЪРВОИНСТАНЦИОННИЯ СЪД
(състав по жалбите)
16 март 2009 година

Дело T-156/08 P

R
срещу
Комисия на Европейските общности

„Обжалване — Публична служба — Длъжностни лица в срок за изпитване — Оценка от срока за изпитване — Липса на увреждащ акт — Срок за обжалване — Закъснение“

Пълният текст на езика на производството (френски) II-B-1 - 51

Предмет: Жалба срещу Определение на Съда на публичната служба на Европейския съюз (първи състав) от 19 февруари 2008 г. по дело R/Комисия (F-49/07, Сборник СПС, стр. I-A-1-35 и II-A-1-171) за отмяна на това определение

Решение: Отхвърля жалбата. R понася направените от нея съдебни разноси, както и съдебните разноси на Комисията по настоящото производство

Резюме

1. Производство — Искова молба или жалба — Изисквания за форма — Формулиране на исканията в жалбата (член 44, параграф 1, букви в) и г) от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд)

2. Длъжностни лица — Жалба — Увреждащ акт — Понятие — Подготвителен акт — Мерки, взети в срока за изпитване на длъжностно лице — Изключване (членове 34, 90 и 91 от Правилника за длъжностните лица)

3. Длъжностни лица — Жалба — Процедурна уредба — Член 236 ЕО и членове 90 и 91 от Правилника за длъжностните лица — Иск за обезщетение на основание нарушение на Регламент № 45/2001 (член 236 ЕО; членове 90 и 91 от Правилника за длъжностните лица; Регламент № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета)

4. Общностно право — Принципи — Право на защита — Право на изслушване пред съд — Задължение за включване в решението на всички твърдения на страните — Липса

1. За да са изпълнени изискванията на член 44, параграф 1, букви в) и г) от Процедурния правилник на Първоинстанционния съд, жалбата не трябва непременно да съдържа формални искания, доколкото от всички доводи на жалбоподателя става ясно кой е обжалваният акт. Въпреки това жалба, в която не се посочва изрично актът, чиято отмяна се иска, и която не

позволява този акт да се идентифицира достатъчно точно, не изпълнява посочените изисквания.

(вж. точки 36 и 37)

Позоваване на:

Съд — 7 февруари 1994 г., PIA Nifi/Комисия, C-388/93, Recueil, стр. I-387,
точка 10

2. Когато става въпрос за актове или решения, които се изготвят на няколко етапа, по-специално след вътрешна процедура, по принцип само мерките, които определят окончателно становището на съответната институция в края на тази процедура, представляват обжалваеми актове, като в това число не попадат междинните мерки, чиято цел е да подготвят окончателното решение. Подготвителните актове за определено решение на са увреждащи актове, а едва с жалбата срещу решението, постановено в края на процедурата, жалбоподателят има възможност да обжалва незаконосъобразността на предходните актове, които са в тясна връзка с това решение.

Именно такъв е случаят както с оценките от срока за изпитване, които имат за цел да подготвят решението на съответния административен орган относно титуляризирането на заинтересованото лице след края на срока за изпитване или за неговото уволнение, така и с взетите на основание член 34 от Правилника мерки във връзка с протичането на стажа, като, от една страна, решението за преназначаване на длъжностното лице в срока за изпитване на друга длъжност, където да продължи срокът му за изпитване, или, от друга страна, решението да се удължи срокът му за изпитване. Тези мерки очевидно целят да способстват за по-добрата оценка от страна на административния орган на качествата на длъжностното лице в срок за изпитване, а също и да подготвят решението за титуляризирането или за

уволнението на заинтересованото лице преди постановяването на това решение и затова не могат да бъдат оспорвани отделно с жалба за отмяна. Въпреки че тези мерки могат да съдържат негативни оценъчни твърдения по отношение на засегнатото длъжностно лице, те не се признават за увреждащи актове, тъй като самите те не променят правното му положение. Тези оценъчни твърдения могат да бъдат евентуално предмет на иск за обезщетение за вредите, които заинтересованото лице твърди, че е претърпяло.

(вж. точки 49, 55, 56 и 58)

Позоваване на:

Първоинстанционен съд — 8 март 2005 г., D/ЕИБ, T-275/02, Recueil FP, стр. I-A-51 и II-211, точка 44 и цитираната съдебна практика

3. Иск за обезщетение, подаден от длъжностно лице срещу институцията, към която то принадлежи, и основаващ се на твърдения, че тази институция е нарушила Регламент № 45/2001 относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни, се подвежда под хипотезата на член 236 ЕО, както и на членове 90 и 91 от Правилника и допустимостта му зависи от спазването на предварителната процедура, предвидена в Правилника. В Регламент № 45/2001 не е налице разпоредба в противоположен смисъл.

(вж. точка 73)

4. Правото на изслушване в рамките на съдебния процес не предполага, че съдът е длъжен да включи в решението си изцяло всички твърдения на всяка една от страните. След изслушване на твърденията на страните и след преценка на доказателствата съдът следва да се произнесе по исканията в жалбата и да мотивира решението си.

(вж. точка 87)

Позоваване на:

Съд — 10 декември 1998 г., Schröder и др./Комисия, C-221/97 P, Recueil, стр. I-8255, точка 24